

forening, Viceskoleledet Svane, der, tror jeg, i det, han skrev, talte paa den danske Lærerstands Vegne, i hvert Fald har jeg ikke set, at der er taget Afstand fra hans Udtalelser i vort Foreningsblad. I Lærernes Foreningsblad „Folkeskolen“ tog Overlærer Redaktør Kjærgaard, der, saa vidt jeg ved, er Ministerens politiske Meningsfælle, ligeledes Afstand, og endelig kan jeg nævne, at den tidligere Undervisningsminister i det radikale Ministerium i 1910, Provst Nielsen, ogsaa har taget stærk Afstand, af rent saglige Grunde.

Jeg skal efter dette ganske kort tildele mig at gengive Gangen i denne Sag. Kort efter at det mislykkede Forsøg var gjort, den 29. Juli, rejste Ministeren til Udlandet, men saa tog Regeringsbladet „Social-Demokraten“ fat med forskellige Beskyldninger imod Professor Larsen. Den første Beskyldning gik ud paa, at „til Bestridelse af hans Hverv som Konsulent har Staten længe maattet lønne en Embedsmand, fordi Hr. Larsen selv ofrer Embedet meget lidt Tid“ — altsaa en direkte Beskyldning for, at Professor Larsen som Ministeriets Konsulent ikke havde besørgt sit Embede forsvarligt. Ministeren har ikke taget Afstand fra denne Beskyldning; vi faar jo maaske at høre i Dag, om Ministeren vil gøre det. Departementschef Aagesen forsøgte da at faa en Protest optaget i „Social-Demokraten“ mod den Beskyldning, der var fremsat, men blev afvist og afvist paa en noget — man kan vel sige overlegen, for ikke at sige haanlig Maade; han blev betegnet som en beskeden, kontormæssig Medhjælp; han, som dog er den øverste Embedsmand indenfor den Gren af Administrationen næst efter Ministeren, og Bladet skrev endvidere, at det vilde blæse Hr. Kontorius et Stykke. I Anledning af den Beskyldning og den Behandling, disse Embedsmænd var Genstand for i Regeringsbladet, skrev Redaktør Kjærgaard i „Folkeskolen“ følgende, som jeg fuldt ud kan tiltræde: „Det er billigt og nemt for et Blad at stille sig overlegent og haanende i et saadant Tilfælde, men det er pænere og klogere at vise Retfærdighed, og det harmonerer mere med Frisind, ogsaa naar man tilstræber Skolereformer“. I Anledning af denne Beskyldning mod Professor Larsen for ikke at have røgtet sit Embede forsvarligt ønsker jeg at udtale, at efter min og manges Opfattelse er Sandheden den, at han med Dygtighed, Samvittighedsfuldhed og Flid har varetaget sine Hverv paa forsvarlig Maade — det tror jeg, de vil vide, der

kender noget til hans Virksomhed, baade i Ministeriet og ude i Landet. Danmarks Lærerforenings Formand betegner ham som en Mand af høj Intelligens, af stor Fagkundskab, Pligtopfyldenheden selv, en velvillig og bramfri Mand, som er fortrolig med alle Folkeskolens Forhold, og jeg tror, at de, der kender Professor Larsen, kan underskrive denne Udtalelse af Danmarks Lærerforenings Formand. Naar det flere Gange i denne Sag er blevet nævnt, at Professor Larsen undertiden var bortrejst, hænger det selvfølgelig sammen med, at han tillige var Formand for Censorerne og som Følge heraf skulde møde i Forsommeren ude paa Seminarierne i Regelen 2 Gange 3 Uger; men naar man saa ved, at han under sine Rejser daglig fik tilsendt Sagerne fra Ministeriet og ekspederede dem, kan man dog ikke sige, at han ikke har røgtet den Del af sit Embede. Der siges saa, at der skulde være ansat en Embedsmand for at bøde paa, at han var fraværende, men der er, saa vidt jeg ved, ikke ansat nogen Embedsmand, men han har en beskeden kontormæssig Medhjælp ligesom de andre Inspektører ved vort Undervisningsvæsen. Jeg vil gerne have Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at anføre, hvad den tidligere Minister i det radikale Ministerium Provst Nielsen skriver om Professor Larsens Virksomhed som Embedsmand: „Jeg tør aabent sige, at dersom alle Ministeriernes overordnede Embedsmænd i Dygtighed og Kundskab stod i Klasse med Departementschef Aagesen og Professor N. A. Larsen, saa var danske Ministerier vel rejste, og man kunde med Sindsro se Fremtiden i Møde, selv om ikke alle Ministre var saa fuldkomne, at de ganske kunde undvære Embedsmændenes Kundskab og Belæring“.

Overfor disse Angreb var den højtærede Minister tavs, men efter Ministerens Hjemkomst fra Udlandet lod hun sig interviewe i „Social-Demokraten“, og der fremkom dér en Række Udtalelser, der skulde begrunde den forsøgte Afskedigelse. I dette Interview hed det, at Professor Larsen har opretholdt et Eksamensterperi paa Seminarierne, som ikke findes nogetsteds, og for det andet tilføjede Ministeren: Jeg har i Sinds at reformere Undervisningen for Seminarierne, og dertil behøver jeg en Mand, jeg kan bruge, og „Social-Demokraten“ tilføjer: Det vilde være Gavn at faa den gamle stokkonservative Herre helt afløst; i „Social-Demokraten“ er vel nok alt det stokkonservativt, som ikke er socialdemokratisk.